

Elijas værk – omvendelse, reformation og genoprettelse

"Se, jeg vil sende jer profeten Elias, før Herrens store og frygtelige dag kommer. Han skal vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes hjerte til fædrene, for at jeg ikke kommer og slår jorden med en forbandelse."
Malakias 4:5,6

Udtrykket "Herrens store og frygtelige dag" bruges i Bibelen til at beskrive en tid, hvor Gud ikke længere vil tillade menneskeheden at fortsætte med sine egoistiske og syndige handlinger uden at blive hindret af ham. Profeterne taler også om denne periode som "Herrens hævnens dag" og en "dag med skyer og tæt mørke". (Esajas 34:8; Joel 2:2). Jesus citerer fra Daniel 12:1 og beskriver dette som en tid med "stor trængsel". Mattæus 24:21,22

En prototype på denne "store og frygtelige Herrens dag" kom over Israels nation i den ødelæggende trængsel, der fulgte efter deres nationale afvisning af Jesus, deres Messias, i . I flere hundrede år efter at Malakias, den sidste af de gammeltestamentlige profeter, havde overbragt sit budskab til det jødiske

folk, var der ingen særlige tegn på, at Gud tog særlig notits af folkets genstridighed; ikke før Johannes Døberen dukkede op og efter ham Jesus.

Gennem disse to Guds tjeneres tjeneste blev Israel opfordret til omvendelse og fornyelse, men kun få fulgte opfordringen (Johannes 1:6-12). Johannes Døberen forudsagde, at hvis nationen ikke fulgte opfordringen til omvendelse og accepterede deres Messias, ville en frygtelig ulykke ramme dem.

Johannes talte især til de skriftkloge, farisæerne og saddukæerne og sagde: "I slangens afkom! Hvem har advaret jer om at flygte fra den kommende vrede? Bær frugt, der passer til omvendelse. Og tro ikke, at I kan sige til jer selv: 'Vi har Abraham som vores fader. Jeg siger jer, at Gud kan oprejse børn til Abraham af disse sten. Øksen ligger allerede ved træernes rod, og hvert træ, der ikke bærer god frugt, vil blive fældet og kastet i ilden. Jeg døber jer med vand til omvendelse. Men efter mig kommer en, der er mægtigere end jeg, hvis sandaler jeg ikke er værdig til at bære. Han vil døbe jer med Helligånden og ild.'" Mattæus 3:7-11

Således beskrives profetisk en "stor og frygtelig dag for Herren", som den blev oplevet af Israel i årene 70-73 e.Kr. Den kom over nationen som en manifestation af Guds utilfredshed med folkets synd og afgudsdyrkelse, som de ikke omvendte sig fra,

28 Daggry

selv da de fik en sidste og endelig mulighed for det. Guds hævn, der således blev vist, resulterede i nationens ødelæggelse og spredning af det jødiske folk over hele verden, hvilket skulle vare i næsten to tusind år.

Imidlertid blegner den dag med trængsel over Israel i sammenligning med den større trængsel, der er forudsagt for slutningen af evangelietiden – en "tid med trængsel, som aldrig har været, siden der har været en nation", som kommer over hele verden. (Daniel 12:1). Mere generelt skyldes denne større manifestation af Guds hævn nationernes, de politiske og religiøse lederes og samfundets generelle uhæmmede egoisme. De har ikke levet op til de retfærdige principper, der er fastsat i Bibelen, og de har heller ikke fulgt Jesu lære og eksempel, som prædikede og levede efter kærlighedens lov. Mattæus 22:37-40; Johannes 13:34,35

I stedet har mange mennesker og deres ledere fremmet og deltaget i krige, revolutioner og alle former for væbnede konflikter. De fleste har tilbudt deres mange afguder i stedet for Gud. I mange århundreder så det faktisk ud, som om Gud ikke var opmærksom. Men nu er tiden endelig kommet, hvor han skal handle, gribe ind i menneskers anliggender, og resultatet er en "trængselstid", den "store og frygtelige Herrens dag".

Vores tekst erklærer, at inden "Herrens dag" kom, ville profeten Elias blive sendt for at forsøge at gennemføre en reformation. Alle fromme israelitter så frem til den lovede Messias' komme og til den guddommelige regering, som profeterne forudsagde, at han ville oprette på jorden. Men her var der tilsyneladende en anden vigtig personlighed, en "profet", som også skulle komme og udføre et omfattende reformationsværk inden "Herrens store og frygtelige dag".

Der var endnu en anden personlighed, som israelitterne forstod det, som var blevet lovet i Moses' skrifter. I 5. Mosebog 18:15-18 taler Moses under guddommelig inspiration om en "profet, ... som mig", der ville give folket det, de ønskede på Horeb, nemlig at Guds "stemme" mod dem skulle ophøre, så de kunne leve. Denne store person talte israelitterne om som "den profet".

Da Johannes Døberen begyndte sin tjeneste, sendte jøderne derfor præster og levitter for at udspørge ham med det formål at finde ud af, hvem han påstod at være. Johannes benægtede, at han var "Kristus", Messias. Da spurgte disse budbringere: "Er du Elias?" - eller Elias - med tanke på Malakias' profeti. Johannes' direkte svar på dette spørgsmål var: "Det er jeg ikke." Derefter spurgte budbringerne: "Er du den profet? Og han svarede: Nej." Johannes 1:19-21

Men hvad angik Johannes Døberens identitet som den forudsagte Elias, afgjorde hans negative svar til præsterne og leviterne ikke helt sagen. Englen, der profeterede om Johannes' fødsel, sagde: "Han vil vende mange af Israels børn til Herren deres Gud. Og han vil gå foran ham [Jesus, Guds søn] i Elias' [græsk for Elias] ånd og kraft for at vende fædrenes hjerter til børnene og de ulydige til de retfærdiges visdom, for at gøre et folk rede til Herren." Lukas 1:16,17

Denne profeti identificerer ikke Johannes Døberen som den forudsagte Elias. Den siger blot, at han ville udføre sit arbejde i Elias' "ånd og kraft". Profeten Elias havde været frygtløs og modig i udførelsen af sit reformationsarbejde i Israel, og det var i samme ånd og kraft, at Johannes opfordrede nationen til omvendelse. I mange henseender lignede Johannes' arbejde Elias', og den modige måde, hvorpå han udførte det, var helt sikkert identisk.

Med henvisning til Johannes Døberen sagde Jesus til folkemængden: "Hvis I er villige til at acceptere det, jeg siger, er han Elias, den som profeterne sagde ville komme..." (Mattæus 11:14). Her har vi igen en betinget identifikation af Johannes - "Hvis I er villige til at acceptere det, jeg siger." Hvad Jesus mente var, at for dem, der blev nået og forandret af Johannes' tjeneste, var han den lovede Elias. Dette indikerer, at det forandringsarbejde, der er beskrevet i Malakias'

profeti, er nøglen til at forstå den, snarere end en bestemt person eller personer, der måtte udføre eller påtage sig at udføre dette arbejde.

Vi bruger udtrykket "påtager sig at udføre" med omtanke, for profetien selv antyder muligheden for en indledende fiasko og forklarer, hvad konsekvenserne af en fiasko ville være – "ellers kommer jeg og slår jorden med en forbandelse." (Malakias 4:6). Med andre ord, hvis det reformationsarbejde, der beskrives som at vende børnenes hjerter til fædrene og fædrenes hjerter til børnene, skulle mislykkes, ville en stor forbandelse komme over jorden, tilsyneladende som en straf til dem, der ikke lyttede til reformatorens budskab.

Vi har et eksempel på dette i tilfældet med Johannes Døberen og hans tjeneste i Israel. Mange lyttede til hans opfordring til omvendelse og blev velsignet ved at gøre det. Men flertallet af nationen gjorde det ikke. Da de ikke lyttede til Johannes' budskab, var de ikke parate til at acceptere Jesus som deres Messias, og de var villige og rede til at korsfæste ham. I udførelsen af Guds plan førte dette til en katastrofe for nationen. Inden for kun fyrré år, og med deltagelse af nogle af dem, der havde afvist Johannes og krævet Jesu korsfæstelse, kom den forudsagte straf. Det var ødelæggelsen af deres tempel og byen Jerusalem, og senere blev jøderne

spredt over hele jorden. Lukas 19:41-44; 23:20-23; Mattæus 23:27,38; 24:1,2

Fortsat opfordring til omvendelse

Da Johannes Døberen, som Jesus forklarede, var den forudsagte Elias for dem, der kunne modtage det, og ikke Elias for dem, der ikke reagerede på hans budskab, er det tydeligt, at vi ikke kan forvente, at Malakias' profeti vil blive opfyldt i og gennem en enkelt person. I stedet bruges navnet "Elia" i profetien blot som et symbol på et værk, der ligner det, som den oprindelige Elia udførte. Dette var et reformationsværk, der opfordrede til omvendelse, hvor Israels folk blev opfordret til at vende tilbage til deres Gud og anerkende hans suverænitæt i nationen.

Det forudsagte Elias-værk ville således være en opfordring til folket om at omvende sig, reformere sig og erkende, at "himlens rige" var nær. (Mattæus 3:1,2). Johannes Døberen påbegyndte et sådant arbejde, men det blev på ingen måde afsluttet med ham. I Mattæus 4:17 står der: "Fra den tid [efter Johannes' tjeneste] begyndte Jesus at prædike og sige: Omvend jer, for himlens rige er nær." Dette var det samme budskab, som Johannes tidligere havde forkyndt.

I Markus 6:12 læser vi, at da Jesu disciple gik ud for at forkynde, "forkyndte de, at mennesker skulle omvende sig." Efter at Helligånden kom over kirken på pinsedagen, blev opfordringen til omvendelse stadig forkyndt. I sin prædiken på pinsedagen sagde Peter til sine tilhørere: "Omvend jer og lad jer døbe." (Apostlenes Gerninger 2:38). I en senere tale sagde han: "Omvend jer ... og lad jer omvende." (Apostlenes Gerninger 3:19). I sin prædiken på Areopagus sagde Paulus, at Herren nu "byder alle mennesker overalt at omvende sig." (Apostlenes Gerninger 17:30). Da Paulus forklarede sin tjeneste for kong Agrippa, sagde han, at han »først prædikede for dem i Damaskus, derefter i Jerusalem og i hele Judæa og også for hedningerne, at alle skal omvende sig fra deres synder og vende sig til Gud og bevise, at de har ændret sig ved de gode gerninger, de gør« (Apostlenes Gerninger 26:20).

Det fremgår tydeligt af disse skriftsteder, at opfordringen til omvendelse fortsatte fra Johannes Døberen, med Jesus, de tolv apostle og hans tilhængere gennem århundreder siden pinse, som alle deltog i den. Dette var det forudsagte Elias' arbejde. Efter sin opstandelse pålagde Jesus sine disciple at gå ud til alle nationer og forkynde evangeliet. (Mattæus 28:19; Lukas 24:46-48). Dette antyder klart, at budskabet om omvendelse og fornyelse skulle fortsætte gennem tjenesten af

Herrens trofaste tilhængere, den "lille hjord" (Lukas 12:32). Således er profetien om, at Elias ville komme før "Herrens store og frygtelige dag", fortsat blevet opfyldt. Dette har været særlig tydeligt i den tid, vi nu lever i, fordi Kristi fodspor-tilhængere har vidnet bredt om, at "himlens rige" er nær, og at dets velsignelser snart vil begynde at strømme til "alle jordens nationer". 1 Mos 12:3; 22:18; ApG 3:25,26; Gal 3:8

Verden er endnu ikke omvendt

På trods af dette har verden generelt gennem alle tider og også nu ikke lyttet til Elias' budskab om omvendelse og fornyelse, ligesom Israel ikke lyttede til Johannes Døberen. I stedet har verden fortsat med sine generelt syndige, egoistiske vaner, uvidende om den "forbandelse", som uahæmmet menneskelig egoisme uundgåeligt ville bringe over alle nationer. Ligesom en forbandelse faldt over Israel som følge af manglende omvendelse på tidspunktet for Jesu første komme, så er den nuværende uomvendte verden på tidspunktet for Kristi andet komme i nød og trængsel.

Verden er endnu ikke blevet omvendt af evangeliet. Mørke dækker stadig jorden, og "tæt mørke folket" (Esajas 60:2). Dette betyder dog ikke, at verden aldrig vil blive omvendt, og at det forudsagte Elias-værk aldrig vil lykkes. Guds visdom bestemte på forhånd, at det ville være nødvendigt for

menneskeheden at gennemgå "forbandelsen" af den store trængselstid for at erkende, at intet mindre end det kommende messianske riges retfærdige styre kan lykkes med at etablere den guddommelige vilje "på jorden, som i himlen". (Mattæus 6:10). Nu hvor vi ser dette princip blive opfyldt og ser den forudsagte "forbandelse" komme over verden, ser vi med tillid frem til oprettelsen af Messias' herlige rige. Hans rige vil oplyse verden og få folket til at sige: "Dette er vores Gud, vi har ventet på ham, ... vi vil glæde os og juble over hans frelse." Esajas 25:9

Et syn om riget

I den forvandlingsvision, der blev vist til Peter, Jakob og Johannes, får vi en yderligere afklaring og bekræftelse af Elias-symbolikken i profetierne. (Mattæus 17:1-13). I det sidste vers i det foregående kapitel sagde Jesus: "Der er nogle her, som ikke skal smage døden, før de ser Menneskesønnen komme i sit rige." (Mattæus 16:28). I det næste vers, det første i Mattæus kapitel 17, læser vi: "Seks dage senere tog Jesus Peter og de to brødre, Jakob og Johannes, med sig og førte dem op på et højt bjerg for at være alene." Dette var Forvandlingsbjerget.

Da Jesus sagde, at nogle af dem, der stod blandt dem, ikke ville smage døden, før de så ham i hans rige, mente han åbenbart, at de ville få et syn af riget,

hvilket tre af dem fik bare seks dage senere. Det var Peters forståelse, for i det første kapitel af hans andet brev taler han om en rigtig indgang til "vores Herre og Frelser Jesu Kristi rige" (vers 11). Derefter tilføjer han et par vers senere om dette herlige håb: "Vi har ikke fulgt snedigt udtænkte fabler, da vi bekendtgjorde jer vor Herre Jesu Kristi kraft og komme [græsk: tilstedeværelse], men var øjenvidner til hans majestæt. For han modtog ære og herlighed fra Gud Faderen, da der kom en sådan røst til ham fra den udmærkede herlighed: Dette er min elskede Søn, i hvem jeg har velbehag. Og denne røst, som kom fra himlen, hørte vi, da vi var sammen med ham på det hellige bjerg." 2 Peter 1:16-18

Det er klart, at Peter, Jakob og Johannes fik et syn af Kristi rige, og det er betydningsfuldt, at de i dette syn så Moses og Elias sammen med Jesus. (Mattæus 17:3). Det var Herrens måde at sige, at profetierne om Elias og "den profet", som skulle være "ligesom Moses", ville finde deres virkelige og fuldstændige opfyldelse i det messianske rige. Andre skriftsteder afslører, at dette er Guds plan.

Da Peter, der var inspireret af denne vision om riget, prædikede sin velkendte prædiken om "tiden for genoprettelse [græsk: restaurering] af alle ting" og tilføjede, at det var blevet sagt af "alle Guds hellige profeters mund siden verdens begyndelse", citerede han som et af sine bevistekster det løfte, Herren

havde givet om at rejse en stor profet som Moses. (Apostlenes Gerninger 3:20-22). Peter forstod således, at profetien i 5. Mosebog 18:15-18 ville blive opfyldt i "tiden for genoprettelse af alle ting".

På Forvandlingsbjerget sagde Jesus, at Elias "virkelig kommer og skal genoprette alle ting" (Mattæus 17:11). I denne udtalelse henviser Jesus til den endelige fuldendelse af Elias' arbejde under hans kongedømme og de velsignelser, det vil medføre for alle jordens familier.

Gennem Johannes Døberen blev dette arbejde påbegyndt, men han blev afvist af flertallet. Derefter blev Jesus afvist og dræbt. Dette arbejde er fortsat gennem hele den nuværende tidsalder siden pinse, men de, der har forkyndt budskabet, er ligeledes for det meste blevet afvist og forfulgt. Først når Kristi rige er etableret i magt og herlighed, som det så levende er skildret i forvandlingsvisionen, vil det forudsagte Elias-værk endelig blive fuldført. Det er da, at Guds bud vil blive genoprettet på jorden, og når hele menneskeheden, befriet fra Adams fordømmelse, vil blive vækket fra dødens søvn og få mulighed for at blive genoprettet til menneskelig fuldkommenhed og leve for evigt på den genoprettede jord. Johannes 5:28,29; Romerne 5:18,19; 1 Korinther 15:21,22

To faser af riget

Fra et andet synspunkt var det passende, at Moses og Elias blev vist sammen med Jesus i det vidunderlige syn af riget. Moses, som lovgiver og profet, og Elias, som reformator i Israel, er passende symboler på alle de gamle trofaste tjenere af Gud. Alle disse troens helte var Guds repræsentanter i tiden før Kristi første komme. De opretholdt principperne om guddommelig retfærdighed i en syndig verden og led og døde for retfærdighedens skyld. Alligevel var verden for det meste ikke imponeret over deres tilstedeværelse og tjeneste. Hebræerne 11:1-40

Men det vil være anderledes i riget. Denne klasse af gamle og trofaste Guds tjenere vil da blive oprejst fra de døde og blive de menneskelige repræsentanter for den guddommelige Kristus i rigets jordiske fase. Derefter vil de blive belønnet ved at se det, de stod for, sejre på jorden. Gennem autoriteten og magten fra "den profet", Jesus, som er større end Moses, vil de se Herrens kundskab fylde jorden "som vandet dækker havet". (Esajas 11:9; Habakuk 2:14). Da vil de retfærdige ikke blive forfulgt. På den anden side vil han "tage hans [Guds] folks skændsel bort", Esajas 25:8

Gud brugte Elias og hans reformationsværk til at symbolisere opfordringen til omvendelse og til at

acceptere jordens nye konge - Kristus. Vi kan således med rette betragte Elias som et symbol på Kristi værk sammen med den trofaste, sejrende "lille hjord" gennem hele evangelietiden, før deres respektive død. I de sidste to tusind år har det fortsatte budskab om omvendelse og reformation, der er blevet forkyndt for verden, endnu ikke vendt "fædrenes hjerte mod børnene og børnenes hjerte mod fædrene". Den faktiske gennemførelse af dette arbejde afventer oprettelsen af Kristi rige i magt og stor herlighed. Hvor smukt dette vises ved Elias' fremtræden sammen med Jesus i det syn af riget.

Unikt i den oprindelige Elias' oplevelser var det faktum, at han ved afslutningen af sin tjeneste blev løftet op fra jorden. Selvom han ikke faktisk gik til himlen, antyder og symboliserer hans oplevelse det faktum, at den større Elias-klasse, efter at have bevist deres trofasthed i at vidne om evangeliet uanset omkostningerne, bliver ophøjet til himmelsk herlighed i opstandelsen for at deltage med Jesus i den åndelige fase af hans herlige rige. Rom 8:16,17; 2 Tim 2:11,12; Åb 20:6

I forvandlingsvisionen har vi en vidunderlig skildring af de jordiske og åndelige faser af det messianske rige, hvor Jesus selv vil være det øverste overhoved og hersker, "kongernes konge og herrernes herre". (Åbenbaringen 19:16). Det vil være gennem riget, at

Elias' arbejde med at forene verden med Gud endelig vil blive fuldført og for evigt. Når dette arbejde er fuldført, efter Kristi tusindårige regering, vil riget blive overdraget til den himmelske Fader, så han kan være "alt i alle". Åbenbaringen 20:6-15; 1 Korinther 15:25-28